

Beweging in de verf

Sinds anderhalf jaar is ze lid van Pulchri,

Ankie de Reus, een opgewekte vrouw en zoals later blijkt een gepassioneerde schilder.

Ankie de Reus

Ankie de Reus exposeert van 17 februari tot 8 maart in de Voorhoutgalerie van Pulchri Studio

Op de eerste etage van het huis is haar atelier. Het is er heel stil, bijna geen geluid dringt er door. Ankie: "Jaren heb ik model geschilderd. Op een gegeven moment was ik er op uit gekeken. Ik wilde wel eens wat anders. Ik vond het te beperkt, wilde meer. Ik neigde naar het abstracte. Het leek me wat om naar de Vrije Academie in Den Haag te gaan. Daar was Wil Bouthoorn een van de begeleiders. Hij bleek voor mij de juiste man. Gaf waardevolle adviezen, toegepast op mijn werk en belevingswereld.

Toch vond ik het moeilijk werken met zoveel mensen om mij heen, ook al ben je met hetzelfde bezig. Ik voelde me geremd. Na lang dralen hakte ik de knoop door en ben zelfstandig begonnen. Hier in huis heb ik mijn eigen atelier, lekker rustig, helemaal naar mijn zin. Ja en toen ging het steeds beter.

Ik werd lid van Arti en Jan van Munster vroeg me voor een tentoonstelling." Als ik zeg: Ankie's werken zijn een soort materieschilderijen in collage-techniek, wordt er aan de jaren vijftig en zestig gedacht. Daar heeft het helemaal niets mee van doen. Het is geheel eigentijds, van nu. Het werk is heel subtiel, heel licht van kleur. Als je goed kijkt, dan zie je dat er beweging in de verf zit. Ze gebruikt van alles om het onzichtbare doel te bereiken. Fijn zand, soms gips of zaagsel dat met de verf vermengd wordt.

Ankie: "Kijk, opgespannen dikker papier wordt hier en daar met kleurige stukjes papier of krant beplakt. Daarna ga ik er met gouache overheen. Wat ik van de onder geschilderde stukjes papier wil behouden, krab ik er onder vandaan. Dat is het spannendste moment. Die compositie zit in mijn hersens, maar om dat op papier waar te maken valt niet altijd mee. Moet er iets af of bij of, nog erger, moet het naar een andere plaats. Dat is de vraag. Het zijn de moeilijkste momenten. Het lijkt zo eenvoudig, maar dat is het niet."

Marianne Dommissie (tekst en foto)